Fel de fel

O găleată de votkă pentru o fată

La noi se dă, în general, fetelor de măritat o zestre, ceeace înseamnă că viitorul soţ are îndoitul avantaj de a căpăta o soţie, care să-i facă viaţa plăcută şi pe dealtă parte o avere, care să compenseze neplăcerile traiului în doi... La alte popoare e tocmai contrariul; candidatul la căsătorie plăteşte ca să-şi poată lua o tovarăşă de viaţă. „Preţul" variază, după latitudini şi după moravurile respective. Astfel, pe când în China tatăl logodnicului plăteşte tatălui fetei dela 20 la 100 de dolari, plus: orez, mătăsuri şi fructe, în unele regiuni din America de sud el dă câteva vite, sau câteva piei de jaguar. Cel mai modest preţ se plăteşte însă la Wyataki, — o populaţie din nordul Rusiei, — unde viitorul soţ oferă socrului „în spe" o găleată plină cu votkă.

In ilustraţia noastră, tânărul, după ce a depus pe masă preţiosul dar, îngenunche cu logodnica sa în faţa părinţilor, în semn de supunere.

Proprietarii de case din Bucureşti
sunt obligaţi să declare locuinţele disponibile

Prefectura Poliţiei Capitalei aduce la cunoştinţa tuturor persoanelor silite să evacueze locuinţele avariate de pe urma cutremurului din ziua de 10 Noembrie, că potrivit Decretului-Lege din 22 Noembrie se pot adresa pentru locuinţe, OFICIULUI DE INCHIRIERE, care funcţionează pe lângă Primăria Municipiului Bucureşti, în localul fostei primării de Albastru — calea Rahovei —, întrucât serviciul de închiriere dela Prefectura Poliţiei, este desfiinţat.

In acelaş timp, se atrage atenţiunea tuturor proprietarilor de imobile, cari au locuinţe disponibile, că sunt obligaţi, sub sancţiunea prevăzută de art. 10 din Decretul-Lege, de a suferi pedepse cu amenda dela 5.000 la 100.000 lei, să declare Oficiului de închiriere în interval de cinci zile dela data decretului-lege, toate încăperile libere.

Rechiziţia se face cu plată, avându-se în vedere chiria semestrului trecut majorată cu 2%.

Zidari şi meşteri pentru repararea imobilelor avariate

Pentru a satisface cererile tot mai intense de zidari, ţiglari şi sobari necesari reparării imobilelor din Capitală avariate pe urma cutremurului, organizaţia „Munca Legionară" a luat hotărîrea a canaliza spre Bucureşti zidari şi meşteri cât mai mulţi.

Un nou lat de 500 zidari a sosit eri, fiind repartizaţi la cele 11 sedii ale Grupărilor de Răsleţi ce lucrează în Bucureşti şi de unde oricine are nevoe de mână de lucru îi poate lua contra obligaţiei de a-i adăposti uman şi a-i plăti conform ordonanţelor în vigoare.

Iată adresele Grupurilor: Grupul 1 cartierul C.F.R. Str. D. 37 tel. 4.44.24.

Grupul 2 şoseaua Pantelimon 292 tel. 27662.

Grupul 3 şcoala primară Romanescu, Uranus tel. 5.55.72.

Grupul 4 calea Floreasca, Ford Română tel. 5.39.68.

Grupul 5 Bucureştii Noi, Primăria tel. 3.22.57.

Grupul 6 Palatul Sportiv C.F.R. tel. 4.58.60.

Grupul 7 şoseaua Ferentari 2 tel. 5.54.65.

Grupul 8 str. Claudiu 16, Basarabeni tel. 5.21.44.

Grupul 9 Bursei 3 tel. 5.85.13.

Grupul 10 str. Grigore Alexandrescu 1 tel. 2.97.20.

Grupul 11 str. Romei 32-34 (Serv. Arhitecturii) tel. 2.40.00, int. 34.

Instalarea
nouei conduceri a Federalei băncilor populare „Tutova"

Bârlad, 25 Noembrie

In locul vechei conduceri, Institutul Naţional al Cooperaţiei a numit un nou consiliu de administraţie al Federalei Băncilor Populare Tutova, din oraşul nostru.

Noua conducere este compusă din d-nii: Iancu Mihăilescu, ing. Const. V. Gâlcă, ing. H. Popa, C. Guguianu, Simionescu, Iamandi, D. Tache, col. Traian Ionescu şi Ion Şerban.

Instalarea noului consiliu s'a făcut Vineri seara, într'un cadru legionar, la sediul din str. Lascar Catargiu, în prezenţa d-lor: dr. Horaţiu Comaniciu, prefectul judeţului, N. Guguianu şeful Mişcării Legionare Tutova, av. Ilie Scânteie aj. de primar, av. I. Grigoriu şeful Secţiei Economice legionare Tutova, preot Badiu, prof. Maxim, iar din partea organelor de control I. D. C. d-nii: inspector Raiciu, subinspector Frunză şi Zaharia, controlori Rohu şi Focşa, cum şi funcţionarii federalei.

După depunerea jurământului noulor conducători d. inspector **Raiciu**, spune că în împrejurările grele de astăzi noua conducere şi personalul federalei trebuie să munciască cu râvnă legionară pentru binul mers al cooperaţiei şi al instituţiei din care fac parte.

D. dr. H. Comaniciu, prefectul judeţului, felicitând noua conducere, a arătat principiile activităţei ce trebuie să se desfăşoare la această Federală.

Director al Federalei a fost numit d. Ioan Teodorescu, care a fost şi d-sa instalat în funcţiune.

Imediat după instalare, consiliul a ţinut o şedinţă alegând ca preşedinte pe d. ing. Const. V. Gâlcă şi vice preşedinte pe d. ing. H. Popa. La ora 19 s'a terminat solemnitatea.

la nevralgii:
NEVRALGINE JURIST

Scrisul ţărănesc in Banat
Moartea scriitorului plugar Ilie Crăciunel. — Prima gazetă ţărănească din Banat. Programul ziarul[illegible] dela Oraviţa

In ziua de 28 Octombrie 1940 s'a stins din viaţă, în comuna Vrani, scriitorul plugar Ilie Crăciunel, lăsând amintirea unei frumoase activităţi publice şi gazetăreşti desfăşurată pe terenul intereselor ţărănimii bănăţene. A fost un om viguros, cu multe posibilităţi de muncă şi de creaţie. Temperament viu, mereu agitat, cu numeroase resurse intelectuale şi sufleteşti, Ilie Crăciunel a fost unul dintre acei ţărani fruntaşi ai Banatului, cari au izbutit prin trudă şi însufleţire să dea contribuţii preţioase scrisului românesc din acest colţ de ţară.

Ziaristul şi poetul plugar Ilie Crăciunel s'a născut la 18 Iulie 1883 în comuna Răcăşdia (judeţul Caraş). Părinţii săi agricultori au avut trei copii; pe doi i-a dat la meserii, iar pe Ilie Crăciunel l-au trimis la şcoala primară din comună, ca să-l poată ţine acasă pentru plugărit. Gustul de cetit s'a desvoltat încă de tânăr în sufletul acestui ţăran cărturar, care îşi alimenta cultura din coloanele vechilor ziare pe cari le abonase şi între cari nu lipseau „Foaia Poporului" dela Sibiu, „Gazeta Transilvaniei" din Braşov, „Poporul Român" din Budapesta, „Libertatea" din Orăştie şi „Progresul" din Oraviţa. Când avea mai mult timp, scria articole pentru presa românească din Ardeal şi Banat, iar câteodată îşi transcria versurile pe cari le compunea la munca ogorului. Uneori scria aşa de mult, încât părinţii lui îl opreau zicându-i că tot n'are să se facă preot. Intr'o zi tatăl său i-a aruncat în foc toate cărţile şi colecţiile de ziare. „Să mă fi prins cu el, — îmi scria Ilie Crăciunel în notele sale autobiografice, — n'am îndrăznit, aşa că n'am putut să-mi adun înainte de războiu o bibliotecă mai ca lumea".

Dascălul său era mare luptător naţionalist, iar Ilie Crăciunel era unul dintre cei mai înverşunaţi „căpăi" ai săi, după cum îi plăcea să se numească. A şi fost persecutat şi arestat în mai multe rânduri de către autorităţile maghiare.

In războiul mondial a făcut serviciul militar în armata austro-ungară pe frontul balcanic, stând vreo doi ani în Albania, în Elbasan, Scutari şi Ochrida, unde s'a îmbolnăvit de malarie, dar a scăpat. In 1917 i-a murit prima soţie, iar în 1921 s'a stabilit în comuna Vrani, unde s'a căsătorit a doua oară.

In alegerile generale dela 3 Iunie 1920 a fost candidat de deputat pentru circumscripţia Sasca, cu programul partidului „naţionalist-democrat-ţărănesc", prezidat atunci de domnii Ion Mihalache şi dr. Nicolae Lupu, obţinând 1960 voturi. Pentru politica ţărănistă a început să militeze când a scos la Oravi o gazetă săptămânală „Ţăranul" (Octombrie—Decembrie 1919).

Această gazetă redactată de Ilie Crăciunel şi editată de plugarul Nicolae Vucu Secăşanu a fost cea dintâi tribună scrisă de ţărani pentru opinia publică românească din Banat. Primul ei număr din 6/19 Octombrie 1919 fixează prin condeiul lui Ilie Crăciunel următoarele cuvinte de program în cadrul unui mare articol de fond intitulat: „Să brăzdăm viitorul dorit":

„...Daţi-ne voie, popor român, şi nouă cătorva ţărani muncitori, ca unora cari frământaţi de dorul de a trudi pentru bine, adevăr şi libertate să prindem nu numai de sapă, plug şi coasă, ci căutaşi de puţin şi de roata motorului vieţii neamului, ca să ajungem pe acele culmi, unde lumea privitoare să ne poată zice: Astfel de popor, o aşa ţărănime română merită să aibă autoritatea în România mare, cu fală poate sta totdeauna alături de marile naţiuni franceză, italiană, ş. a.".

Pentru scrisul său din ziarul „Ţăranul" Ilie Crăciunel a ajuns în faţa Curţii Marţiale, unde a depus în 11 Ianuarie 1920 la dosarul cauzei o impresionantă declaraţie de apărare, prin care şi-a mărturisit tot trecutul său plin de fapte româneşti, dar şi plin de prigoană din partea stăpânirii maghiare. Din această declaraţie se desprinde cât de mult a luptat Ilie Crăciunel pentru a stabili ordinea şi liniştea în comuna Răcăşdia cu prilejul alegerii sale ca cel dintâi primar sub imperiul român.

Prin moartea lui Ilie Crăciunel ţărănimea bănăţeană a pierdut nu numai un aprig apărător şi luptător, ci în acelaşi timp un cărturar şi un om de condei, care a fost printre cei dintâi întemeietori ai scrisului plugăresc din Banat.

AUREL COSMA

Nouii studenţi admişi
la facultatea de medicină din Sibiu

La Facultatea de medicină din Cluj, cu sediul la Sibiu, au fost admişi următorii studenţi:

Andriasotas Vera, Avram Tamara, Adam Gheorghe, Alexandrescu Mihail, Ambruş Sorin, Apostol Nicolae, Alexiu Ştefania, Anastasie Iosif, Băcăianu Nicolae, Brelinschi Dragomir, Bitang Elena, Bănicescu Marcel, Băncilă Mircea, Blaşiu Simion, Babeş Tiberiu, Becherescu Basarab, Corujan Silvia, Constantinescu Barbu, Cotuţiu A. Dumitru, Chirica Felicia Ana, Carp Sergiu, Căprariu Aurelia, Chişiu Vasile, Chirilă Roman, Cosma Aurel, Colojaru Marius, Cosma Lucia, Cărpinişan Aurel, Costache Horaţiu, Constantinescu Victoria, Ciocan Toma, Constantinescu Nicolae, Corijescu Veronica, Couatu Georgeta, Connert Wilfred, Devesel Stela, Dan Fabiu Ioan, Duda Eugen, Depner Ioan Kurt, Dolhan Felicia, Farcu Ioan, Fsevolod Ivanov, Grigorovici Ştefan, Guja T. Nicolae, Gânju Victor, Ghiroltean Maria, Ghelase Gheorghe, Gruber Wilhelm, Grigorovici Ştefan, Guja Nicolae, Gelepu Eugen, Gheorghiu Haralambie, Gheorghiu Constantin, Geontă Ligia, Hefner Grette, Herlo Ioan, Ivan Nicolae, Ivanov Sevolod, Iana Ana, Iutschin Valeriu, Lang Sulviu Crişan, Ludu Aurel, Miron Mircea, Maloş I. Aurel, Mânescu Petre, Margosian Nurhan, Mihăileanu Beatrice, Mochan Ioan, Mani Victor, Matieş Aurel, Mohor Ioan, Mateescu Dumitru, Munteanu Vasile, Moga Ioan, Matei Costică, Munteanu S. Gh. Vasile, Mlesniţă Ştefan, Negru Vasile, Novac Sabin, Neagu Stelian, Niţulescu Gheorghe, Nestor Ioan, Opreanu Cornel, Pop I. Alexandru, Pavlov Sergiu, Popescu Ene Nicolae, Puia Maria, Popescu M. Petre, Roman Virgil, Rozor Emilia, Radeş Cornel, Rădulescu Mircea, Roşca Viorica, Rădoescu Nicolliţa, Veturia Livia Suteu, Stănescu R. Maria, Stârcea Maria, Silion C. Ioan, Stanciu Marin, Sturza Romeo, Sisman Victor, Şerbănescu Constantin, Stănescu Eugen, Tocilescu D. Vasile, Tunsu Elisabeta, Ungur Alex., Udrescu Valeria, Vancea Titus, Vasiliu Gheorghe, Vintilă Ioan, Wolf Anton, Vasilescu Virgil, Vlădescu Anton, Zaicu Aseu Gheorghe, Stăncescu Popescu Petre, Florian Liviu, Lubienschi Marioara, Ştefănescu R. Camil, Rădulescu Mircea.

Candidaţii de mai sus sunt invitaţi a se prezenta la vizita medicală în ziua de Miercuri 28 Nov. a. c.

Candidaţii nereuşiţi sunt invitaţi a-şi ridica actele dela dosar. Actele se pot expedia la cerere şi prin poştă. (Se vor anexa timbre în valoare de lei 20).

Justiţia s'a pronunţat
în procesul dintre Academia Română şi moştenitorii lui Vasile Alecsandri

Iaşi, 24 Noembrie

Curtea de apel secţia I s'a pronunţat în procesul dintre Academia Română şi moştenitorii lui Vasile Alecsandri.

Vasile Alecsandri lăsase, la moartea sa, prin testament, soţiei sale Paulina Alecsandri, uzufructul moşiei Mircesti din jud. Roman.

Paulina Alecsandri donează la rândul său în 1914, nepoatelor sale Elena şi Margareta Catargi, această avere, cu obligaţia ca întregul mobilier să fie donat Academiei Române, pentru a se înfiinţat un muzeu la Mircesti.

Moştenitoarele Catargi, nu voiau însă să respecte în totul actul de donaţie, astfel încât Academia Română a făcut acţiune în justiţie.

Deabea după ani de zile de judecată, justiţia s'a pronunţat, admiţând în partea acţiunea Academiei şi obligând pe moştenitoarele Catargi să puie la dispoziţia Academiei lucrurile şi mobilierul aflate în biuroul lui V. Alexandri.

Solemnitate religioasă la Iaşi

Iaşi, 24 Noembrie

Astăzi dim. a fost solemnitatea instalării părintelui N. Todicescu, ca paroh al bisericii Toma Cozma, în locul pr. prof. Emilian Vasiloschi, transferat la Bucureşti. Slujba religioasă a fost făcută de pr. Dim. Ciolan, protopop, asistat de un sobor de preoţi şi diaconi.

Erau de faţă: prof. Grumăzescu, prof. Matasaru, prof. univ. dr. Petre Vranea, lt. col. Alex. Burada, preşedintele tribunalului militar; prof. Teodor Bădărău, fost director al liceului Internat; pr. prof. Cezar Vuza, institutor Andriescu, dr. Gheorghiu, diacon I. Cozma, pr. Vasiliu, consilierii parohiali, precum şi un foarte mare număr de credincioşi.

După terminarea serviciului religios pr. protopop Ciolan a citit decizia metropolitană de transferarea părintelui Todicescu dela biserica Ziua Crucii la biserica Toma Cozma. Apoi a făcut un cald elogiu acestuia, arătând meritele deosebite ce le are pe tărâmul activităţii misionare şi munca depusă pentru ridicarea nivelului cultural şi religios al enoriaşilor săi.

D. prof. T. Bădărău, în numele consiliului parohial, a salutat pe noul paroh, asigurându-l de întreg concursul.

A răspuns părintele N. Todicescu, mulţumind pentru frumoasele cuvinte rostite la adresa d-sale şi asigurând că îşi va face întreaga datorie.

A urmat o masă colegială, în cadrul căreia s'au rostit cuvântări.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

DELA MIŞCAREA LEGIONARĂ

Secretariatul legionar a trimis şefilor de regiuni, de judeţe şi corpuri speciale, următoarea circulară.

Pentru adâncirea şi lămurirea ţelurilor înalte, ideilor şi faptelor legiunii către întregul popor românesc, s'a hotărît începerea şi a unei bătălii pe tărâmul cuvântului.

Pentru aceasta am cerut să ni se trimeată din toate date asupra posibilităţilor locale în această privinţă.

Anume:

1. Numărul vorbitorilor buni şi bine integraţi în spiritul mişcării, fie legionari fie prieteni ai legionarilor din judeţ sau din altă localitate.

2. Publicul către care poate să vorbească, lume intelectuală sau masse populare.

3. Numărul şi mărimea sălilor de conferinţe.

Toate aceste date au fost cerute şi se află la sfârşitul circulărei nr. 2.

Reînoiesc ordinul şi de astă dată, să ni se trimeată cât mai repede datele cerute.

Instiinţări pentru refugiaţi

D-na Maria Pilpenescu, institutoare refugiată din Cernăuţi şi stabilită la Piteşti jud. Argeş, str. Tepeş Vodă nr. 11, caută pe d. Ilică Gheorghe institutor, Stupcan Dimitrie la atelierele c.f.r., amândoi refugiaţi din Cernăuţi, precum şi pe d. Anitei Gheorghe, şeful de post din Cucurusul Mare, jud. Cernăuţi şi-i roagă să-i comunice, unde se află, pe adresa de mai sus.

Iacob Maria, învăţătoare refugiată din Marşeniţa (Hotin) din Iunie roagă pe înv. Alexei I. Popescu repatriat de curând tot din Marşeniţa-Hotin să-i comunice adresa şi veşti despre mama ei, la Săreta Dobreni jud. Neamţ.

Serg. Mocanu Ioan din divizia 6 infanterie compania 6 transmisiuni Focşani, roagă pe toţi cei veniţi din jud. Tighina comuna Taraclia dacă ştiu ceva de familia Mocanu Gh., Babeu Gh., sublt. Pârvu Jenea şi subofiţer Ciobanu Ioan să-i comunicitor pe adresa de mai sus.

Familia Georgescu din com. Militari str. Evrica No. 16 roagă pe toţi care au veşti despre familia Grigore Voleicov şi studentul Paul Strautiuc din Basarabia să le comunice la adresa de sus dată.

Cine cunoaşte domiciliul în Bucureşti al lui Petrică Ignatenco şofer, este rugat a anunţa pe cumnatul său Ioan Săsărman, refugiat din Cluj cu soţia Elisabeta Săsărman, la hotel „Princiar" bulevardul Elisabeta, etaj I.

Soldatul recrut Petroviţa Vasile, fiul lui Alexandru şi al Anei din comuna Moara Banfi, jud. Sălaj, s'a refugiat în România şi încorporat la grupul grăniceri pază Alba Iulia, şi roagă pe unchiul său Pop Vasile, din comuna Orbou, jud. Sălaj, care era mecanic la Braşov, să-i scrie pe adresa de mai sus, unde se găseşte în prezent.

Maria S. Dascălu, văduvă de director şcolar împreună cu fiica ei Oltea anunţă pe copiii ei Liviu şi Romul Dascălu, cari au rămas în Cernăuţi ca să facă neapărat formalităţile pentru repatriere. In ţară s'au făcut pentru ei cereri la ministerul de interne şi Crucea Roşie.

Cine dintre refugiaţii recenţi veniţi din Basarabia ştie ceva despre soţia mea Lidia Ghidiu, rămasă în Chişinău, sau com. Albineţ, jud. Bălţi, este rugat să scrie pe adresa soţului ei, preot Pavel Ghidiuc, din Rugineşti, jud. Putna.

Aviator rez. Nedreţchi Valentin, refugiat Chişinău, roagă pe d. lt. Gheorghe Gheorghe-Ochişor, să-i comunice adresa la aerodromul militar Slobozia-Neamţ sau la rude în comuna Jideni, Râmnicu Sărat.

D-na Leonida Bejan, refugiată din Transilvania, roagă pe toate rudele şi cunoscuţii care ştiu ceva despre soţul ei Mihail Bejan, agent de cultură C. A. M., să comunice la adresa Gheorghe Istrate, pentru Leonida Bejan, Brad, judeţul Hunedoara. Cine ştie unde se află Raisa Şornic, refugiată din Orhei, Basarabia, rog să anunţe la adresa de mai sus.

Învăţătorul Alexandru M. Lupşor roagă cunoscuţii şi prietenii să-i comunice la şc. Prisăcani, jud. Iaşi, domiciliul preotului protoiereu Simion I. Alexandrovici, refugiat din Basarabia, com. Balotina, jud. Bălţi.

Deasemenea sunt rugaţi ca toţi acei cari ştiu ceva despre soarta celor de mai sus să scrie la adresa: Maria S. Dascălu, Gura-Humorului, jud. C. Lung-Mold., strada Mihai Viteazu 6, sau preot Sextil S. Dascălu, str. Muzicanţilor 5, Botoşani.

Reorganizarea ministerului muncii

Comisiunea instituită pentru reorganizarea ministerului muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale, şi-a început lucrările, examinând situaţiunea direcţiunilor existente,

În fiecare zi ARTA

Un scriitor autohton îşi pune problema şi se întreabă: Din ce vor trăi pictorii noştri, scriitorii noştri, muzicanţii noştri? Nici o civilizaţie nu s'a urzit pe baza unui standard de viaţă scăzut. E nevoie să reflectăm la viaţa celor ce s'au pregătit pentru profesiunile spiritului, devenite astăzi profesiuni de lux.

Dela anotimpul artistic al Renaşterii, în care brutarul îşi împodobea casa cu mobilă de stil şi cu opere de artă şi până în ziua de azi, drumul artistului a fost anevoios şi greu. Pilde numeroase umplu aducerea aminte a veacului şi dacă nu am uitat, Eminescu a murit nebun, Grigorescu a trăit sărac, Ştefan Octavian Iosif a făcut post negru. In ultimele decenii burghezia a manifestat ce-i drept o curiozitate faţă de artă dar la urmă a cumpărat maşini de turism şi aspiratoare de praf. In faţa vitrinei de librărie omul a admirat cu vagi tresăriri de inimă operele care îşi strigau numele în stradă şi apoi a cumpărat din vecini, o pereche de mănuşi.

Din ce a trăit în acest timp artistul? Din rezerve familiare, din profesiuni complimentare şi obscure, din asistenţa discretă a prietenilor, din sprijinul ocazional al statului şi uneori din lărgimea de mână a omului bogat. In mod obişnuit însă, lucra cu ziua. Scriitorul făcea ode electorale, pictorul umplea bisericile cu sfinţi, compozitorul scria muzică uşoară de dans. Dacă un om avut se găsea într'o zi interesant în oglindă, sculptorul mai făcea un bust.

De bohema aceasta afurisită, cu datorii care bat la uşă, s'a plictisit înainte cu zece ani pictorul francez Henry Ramey, înfiinţând „Salon des Echanges" — expoziţia plastică unde pe o ladă de portocale băcanul din colţ cumpăra o mică „natură moartă" şi pe un apartament mobilat proprietarul de casă un mare tablou.

Inaintea savanţilor Ramey a înţeles spiritul vremii cu intuiţia artistului. Economia de troc cu schimbul de mărfuri între popoare a apărut mai târziu. Ideia s'a dovedit utilă ca puţine altele şi pictorul care a vândut „Flăcări în cămin" pentru o sobă de teracotă, a mai învins o iarnă. Medicul care a plătit cu o consultaţie, farmacistul care a dat medicamente şi pantofarul care a oferit ghete, au avut o plăcere în plus. Căci este de neînţeles, dar e aşa: între artă şi om, banul este cel mai dificil obstacol. Cu banii, milionarul cumpără rente streine şi acţiuni miniere, piatră şi var, vagoane de cuie şi stocuri de bumbac. Impresionismul român îl lasă rece.

Din ce vor trăi artiştii noştri? Poate din ideia lui Ramey. Cine oferă o vacă cu lapte pentru un „Farmec de toamnă"? Cine, un rând de haine puţin purtate, pentru un sonet inedit? Cine, un automobil vechi, pentru o simfonie nouă?

— Cine, un colţ pierdut de zare, pentru o viaţă tânără?

LIVIU HULEA

Maxime şi cugetări

Politeţea este o monedă, care îmbogăţeşte pe cel ce-o cheltueşte.

Zicătoare persană

acum cincizeci de ani

Citim în „UNIVERSUL" din 26 Noembrie 1890:

= S'a pus în repetiţie la teatrul din Viena piesa „Meşterul Manole" de Carmen Sylva.

= Eri au început şi urmează serbările jubileului de 25 ani ai Ateneului din Bucureşti. Serbarea a fost strălucită.

= Eri s'a închis termenul primirii planurilor la concursul pentru construirea palatelor Camerei şi Senatului.

S'au primit în total 56 planuri, din care 40 sunt pentru palatul Camerei şi 16 pentru palatul Senatului.

= Guvernul Greciei, în vederea marilor evenimente care se aşteaptă, şi-a procurat 3 nave de război, cu care crede că va fi în stare să ţină piept flotei turceşti. Ajutoarele băneşti continuă de a veni pentru răsculaţii cretani.

Era sau nu gras?

Din Tibet soseşte o ştire destul de tristă: a murit acolo stareţul mânăstirii Lachen, a cărui faimă trecuse de mult hotarele acestei misterioase ţări. Se spunea anume că era cel mai gras om din Tibet şi chiar din lumea întreagă. Ceva mai mult, se afirma că niciodată, în nici o epocă, n'ar mai fi existat un om atât de gras. Intr'o zi însă, cineva avu curajul să zdruncine această reputaţie şi anume, o bătrână doamnă engleză, care afirmă sus şi tare, că stareţul nu era atât de gras, ci că era îmbrăcat cu nenumărate haine, care îl făceau să pară atât de voluminos. De fapt, există în Tibet oameni, cari poartă, una peste alta toate hainele pe care le posedă, spre a arăta vulgului cât sunt de bogaţi şi spre a atrage atenţia asupra persoanei lor. Dar, în ce priveşte pe stareţul din Lachen, toţi cei cari l'au cunoscut afirmau că a vea înfăţişarea unei sfere colosale, pusă pe două bete. Acum că a murit, rămâne de văzut dacă era, sau nu, atât de gras şi în cazul din urmă, de unde a ştiut acest lucru bătrâna doamnă engleză?

SFATUL MEDICULUI
HIPEREMOTIVI

Toţi suntem mai mult sau mai puţin emotivi, adică reacţionăm printr'o emoţie în faţa unui şoc psihic. Unii dintre noi însă reacţionează exagerat la orice sgomot, veste, ameninţare, pericol, telegramă sau chiar producţie artistică. Aceştia sunt hipermotivii care plâng la teatru, care nu dorm de teama celor ce s'ar putea întâmpla cuiva care-şi scoate apendicele, care tresar şi se schimbă la faţă când dă câte un copil cu piesnitoarea; şi tot aceştia sunt, dece n'am spune-o?, cei ce se uită mereu la lampă să vadă dacă nu se mişcă de când cu marele cutremur, care a jucat rolul unui şoc psihic extraordinar. Nimeni nu trebue să facă pe viteazul după o spaimă ca aceia prin care toţi am trecut. Cine pretinde că în noaptea groaznică s'a dat „uţa-uţa", când în realitate a fugit numai cu un papuc în picior, face don-chişottade. Dar trecând atâta vreme, nervii oamenilor normali, sau mai bine zis oarecum normali, s'au pus la loc, pe când vreme ai hiperemotivilor încă vibrează exagerat şi pe alături.

Fără îndoială că nu e nicio ruşine în această nervozitate; doar nu şi-o face nimeni, ci numai suferă efectele unui temperament, cu care s'a născut. Şi pe care l-au accentuat vremurile, mă grăbesc să adaug.

Emotivul se naşte cu acest defect, dar loviturile morale suferite îi adâncesc necazul până a-l face inapt vieţii de toate zilele, care dela mila Domnului, numai potrivită pentru oamenii slabi de înger nu se arată.

Dacă însă stai şi observi pe oamenii emotivi vezi că ei sunt de două feluri. Şi anume:

Unii se emoţionează repede, dar le trece tot repede. Schimbă emoţiile ca sensurile unui aparat electric. Ei sunt „nervoşii" de toate zilele, impulsivii, care regretă îndată. La o emoţie îşi es din sărite, roşesc la cel mai neînsemnat prilej, li se usucă gâtul, li se voalează glasul, plâng şi râd repede. Au pielea uscată, transpiră puţin şi la extremităţi, suferă de tensiune arterială.

Alţii însă, deşi se emoţionează, se închid în ei. Suferă în tăcere şi nu lasă să se vadă nimic la exterior. In schimb emoţiile lor sunt durabile, persistente. Tin ce ţin, până isbucnesc. Ei sunt invers decât primii, obosiţi, deprimaţi. Cu prilejul unui şoc psihic (o spaimă de pildă) îşi simt capul svâcnind, inima bătând tare şi obosesc. Oboseala este simptomul lor capital.

Primii fac parte din categoria simpaticotocilor; cei de al doilea, din a ragotonicilor.

In realitate este rar să întâlnim aceste forme pure. De cele mai multe ori le găsim amestecate, cu predominarea numai a unui tip sau a celuilalt.

Desigur că atunci când tipurile sunt bine delimitate, fiecare categorie are un tratament al ei precis; aşa de pildă în primul se dă valeriana, pasiflora, crategus şi alte extrase de plante, ca şi substanţele chimice sau opoterapice (în special ovarul are calitatea de a micşora simpaticotonia). In ragotonie belladona este în primul rând indicată.

Insă deoarece, după cum am spus, tipurile sunt de cele mai deseori imbricate, şi tratamentele le vor fi combinate din substanţe cu acţiune dublă. Expunerea aceasta, oarecum teoretică, şi-a găsit de mult o realizare practică, de vreme ce o mulţime de medicamente, specialităţi farmaceutice, sunt pregătite pe această bază.

Cine se recunoaste hiperemotiv şi nu-şi revine după spaimele trecute, să poftească la doctor şi va căpăta ajutorul necesar pentru trecerea şi a acestui hop.

Dr. N. VĂTĂMANU

Plasarea muncitorilor manuali în Capitală
Instrucţiuni generale pentru organizare

Din partea „Ajutorului Legionar" (serviciul central de plasare), primim următoarele:

In vederea organizării plasării muncitorilor manuali în Capitală, prin cele două sectoare ale „Ajutorului Legionar", se aduce la cunoştinţă şefilor de grupe următoarele:

Fiecare grupă va delega câte un legionar, dintre cei mai destoinici, încercaţi, care va obţine delegaţie dela Centru şi care se va ocupa cu plasarea muncitorilor la întreprinderi.

1. Acest delegat va cerceta la toate întreprinderile comerciale şi industriale din sectorul său, locurile de muncă disponibile, în care va plasa, după metoda fişei, pe cei fără lucru din acelaş sector. Locurile de muncă se vor înscrie în fişe galbene. Locurile disponibile se vor comunica global, pe specialităţi de activitate, Centrului, care se va îngriji de repartizarea locurilor la muncitorii celorlalte sectoare vecine. Pentru cazul în care locuri de muncă disponibile vor putea fi folosite de un sector vecin, se vor transmite de către sectorul care le-a întocmit, fişele galbene, sectorului lipsit de locuri de muncă. Transmiterea se va face prin curier, înştiinţându-se Centrul despre aceasta.

2. Inscrierea pentru lucru se va face prin grupă, la sediul său, pe fişe verzi, extrăgându-se din fisa de anchetă datele necesare fiecărei persoane. Muncitorilor fără posibilitate de lucru în sectorul lor, li se vor trimite fişele la Centru, care le va repartiza în locurile vacante cunoscute.

Materialul tipărit: fişe, scrisori-tip, ştampile, se dă de Centru

Grupa respectivă este obligată să ţină o evidenţă a plasării efectuate, precum şi a acelora cari, deşi valizi, refuză locurile de muncă.

Plasarea prin grupe, se efectuează în cadrul biroului de plasare al grupei.

Pentru o mai uşoară sistematizare a lucrărilor şi un rezultat eficace, este de preferat să se recomande Centrului în vederea delegaţiei de şef al biroului plasării muncitorilor manuali, un inginer.

Plasarea în posturile de funcţionari, intelectuali, rămâne pe seama exclusivă a Centrului grupele întocmind numai fişa galbenă, contrasemnată de proprietarul firmei sau Comisarul de românizare, etc.

Până astăzi, organizaţia centrală a recomandat, în decurs de 40 zile, 2558 persoane. In consecinţă se cere sustinerea efortului şi amplificarea lui printr'o activitate sporită a grupelor şi în acest domeniu.

Pentru şedinţa cea mai apropiată a şefilor de grup A. L. se vor prezenta Comandamentului A. L. în scris, următoarele:

Numele, calitatea şi adresa delegatului grupei pentru problema plasării la grupa respectivă

Activitatea de până acum; dacă biroul a fost înfiinţat dela primul apel făcut către organizaţiuni; modul cum a înţeles să lucreze; rezultate; propuneri.

Organizaţiunile provinciale cari au înfiinţat secţiile de plasare — pe judeţe — precum şi birourile de plasare — pe oraşe — sunt invitate să comunice până Miercuri 27 Noembrie, Centrului (str. Spătarului nr. 15) rezultatele obţinute: numărul posturilor ce li s'au oferit; numărul cererilor de serviciu; numărul plasamentelor efectuate; numărul cererilor de personal şi de locuri de muncă nesatisfăcute.

Işi vor completa organizarea după modul arătat în prezenta circulară.

Organizaţiunile judeţene cari nu au înfiinţat organe de plasare, vor înfiinţat de îndată:

1. Câte o secţiune de plasare, organ judeţean, cu departamentele:

a) Muncitori manuali

b) Intelectuali

Aceste secţiuni se vor ocupa cu plasarea la întreprinderile din tot judeţul, vor coordona activitatea birourilor locale, vor avea, în judeţ, iniţiativa plasării elementelor de muncă neplasate, potrivit cu pregătirea şi experienţa lor: **fiecare om la locul său.**

Se vor respecta, în totul, dispoziţiunile date de Centru, sub sancţiunea anulării operaţiunilor ce nu se vor încadra în normele date.

2. Birourile de plasare sunt organe locale, sub comanramentul secţiunii judeţene.

Pentru executare, de către toate organizaţiunile legionare ale „Ajutorului Legionar":

Se acordă termen de o săptămână, pentru organizarea, la oraşe şi comune industriale, şi de două săptămâni pentru coordonarea şi înfiinţarea organelor judeţene de centralizare.

Organizaţia centrală (Buc. str. Spătarului nr. 15), pune la dispoziţie materialul, explicaţiunile technice necesare.

Lunar, se va înainta raportul de activitate (expedierea la 27 ale fiecărei luni), pe baza căruia se va face clasificarea organizaţiunilor „Ajutorului Legionar" (plasare).

Inscrierile de voluntari în aviaţie

Subsecretariatul de stat al aerului comunică:

Piloţii de turism gradul 1 şi 2, bacalaureaţi ai liceelor teoretice, comerciale şi industriale, având dreptul de a face serviciul militar în condiţiunile art. 71 din legea recrutării, se pot înscrie voluntari în aviaţie.

Vârsta minimă 17 ani.

Toţi aceşti tineri vor înainta direct Şcoalei ofiţeri de aviaţie Cotroceni Bucureşti, până la 30 Noembrie 1940, cereri însoţite de următoarele acte: extract de naştere; adeverinţă dela ofiţerul stării civile că nu este căsătorit; certificatul de studii; certificatul de bună purtare; certificatul de naţionalitate; brevetul de pilot ce posedă; fişa de pilot asupra ultimei vizite medicale.

Cererile primite după 30 Noembrie a. c. nu vor fi luate în considerare.

Toţi aceşti tineri care doresc a deveni ofiţeri de rezervă în aviaţie vor fi prezenţi la şcoala ofiţeri aviaţie Bucureşti în dimineaţa zilei de 1 Decembrie 1940.

După terminarea stagiului de 1 an ca T. T. R., acei ce vor trece cu succes examenul de fine de an, pot fi primiţi în anul II al şcoalei ofiţeri activi de aviaţie.

Pentru d. ministru al educaţiei naţionale

Invăţătorii refugiaţi din Basarabia şi utilizaţi în jud. Dolj n'au primit salariul pe luna Octombrie şi nici nu li s'au întocmit statele măcar până azi. La inspectoratul Craiova li se spune că vor fi plătiţi de insp. Bucureşti, aici li se spune că vor fi plătiţi de insp. Craiova, şi aşa bieţii oameni, sunt lăsaţi